

काल तृणीं शशुभहाः । ज्वरापस्मारविस्कोटदृतीयक-
चतुर्थकाः । सर्वे प्रथममायानि शिवतीर्थजलोच्छ्रणात् ।
ज्ञानोदतीर्थपानीयैर्लिङ्गं यः स्नपयेत् सुधीः । सर्व-
तीर्थोदकैस्तेन ध्रुवं संस्नपितं भवेत् । ज्ञानरूपोऽह-
मेवात्र द्रवमूर्तिं विधाय च । जाह्नविध्वंसं कुर्या-
कुर्यात् ज्ञानोपदेशनम्” इति दत्त्वा वरान् शम्भुस्तत्त्वैवा-
न्तरधीयत । कृतकृत्यमिवात्मानं सोऽप्यसंस्त त्रिशूलभृत् ।
देशानो जटिलो रुद्रस्ततपीत्वा परमोदकम् । अवाप्त-
वान् परं ज्ञानं येन निर्द्वैतिमाप्तवान्” ।

ज्ञानसाधन न० ६३० । १ इन्द्रिये २ तत्त्वज्ञानसाधने अथ-
मनननिदध्यासनादौ च ।

ज्ञानापीड पु० ६३० । ज्ञानजसंस्कारनाशजे विस्मरणे ।

ज्ञानाभ्यास पु० ६३० । १ ज्ञानसाधनप्रवणत्वाद्याद्युक्तौ “तच्चिन्तनं
तत्कथनमन्योन्व” तत्प्रबोधनम् । एतदेकपरत्वञ्च ज्ञाना-
भ्यासं विदुर्बुधाः” इत्युक्तलक्षणे रमननादौ च । बोधा-
भ्यासादयोऽप्यत्र । “सर्गादावेव नोत्पन्नं दृश्यं नास्त्येव
तत्सदा । इदं जगदहञ्चेति बोधाभ्यासं विदुः परम्”
वेदान्तशा० ।

ज्ञानासन न० “अथान्यदासनं कृत्वा सर्वव्याधिविनाशनम् ।
योगाभ्यासी भवेत् क्षिप्रं ज्ञानासनप्रसादतः । दक्षपादो-
रुमूले तु वासपादतलं तथा । दक्षपादतलं दक्षपार्श्वे सं-
योज्य धारयेत् । एतज्ज्ञानासनं नाम ज्ञानविद्याप्रका-
शकम् । निरन्तरं यः करोति तस्य ग्रन्थिः क्षया भवेत्”
इति रुद्रयामलोक्ते आसनभेदे ।

ज्ञानिन् त्रि० ज्ञानमस्त्यस्य इति । १ ज्ञानयुक्ते ब्रह्मसाक्षात्
कारयुक्ते “चतुर्विधा भजन्ते माम्-आर्त्तौ जिज्ञासुरर्था-
धीं ज्ञानी च भरतर्षभ !” । “ज्ञानिनामपि सर्वेषां मद्ग-
तेनान्तरात्मना” गीता २ बोधयुक्तमात्रे त्रि० ज्ञानिनो
मनुजाः सत्यं किन्तु ते न हि केवलम् । यतो हि
ज्ञानिनः सर्वे पशुपक्षिष्टगादयः” देवीमा० । ज्ञान+अस्त्यर्थे
सत्पु मस्य वः । ज्ञानवदत्यन्तार्थे “बहूनां जन्मनामन्ते
ज्ञानवान् मां प्रपद्यते” गीता । उभयत्र स्त्रियां ङीप् ।

ज्ञानेन्द्रिय न० ज्ञायतेऽनेन ज्ञा-करणे ल्युट् ज्ञान
साधनमिन्द्रियम् कर्म० । १ ज्ञानसाधने इन्द्रिये श्रोत्रादौ
“ज्ञानेन्द्रियाणि श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाश्च नासिका । ज्ञाने-
न्द्रियार्था विषयाः” शा० त्रि० । इन्द्रियशब्दे विवृतिः ।
“एतान्याकाशादीनां सात्विकांशेभ्यो व्यक्तेभ्यः पृथक् २
क्रमेणोत्पन्नानि यथोक्तं देवीभागवते । “पञ्चभूतस्य-

त्वांशैः श्रोत्रादीनां ससङ्गवः । ज्ञानेन्द्रियाणां
राजेन्द्र ! प्रत्येकमिति निश्चितम्” । क्रमशो दिग्वातार्क-
प्रचेतोऽश्विनो ज्ञानेन्द्रियाणां देवताः । शब्दस्पर्शरूपरस-
गन्धाश्च क्रमशो ज्ञानेन्द्रियाणां विषयाः ।

ज्ञापक त्रि० ज्ञा-णिच् ल्यु । बोधके ।

ज्ञापन न० ज्ञा-णिच्-ल्युट् । बोधने ।

ज्ञीप्सा स्त्री ज्ञप-सन्-भावे अ । ज्ञातमिच्छायाम् ।

ज्ञीप्समान त्रि० ज्ञप-सन्-कर्मणि शानच् । ज्ञातमि-
च्छियमाणे । “स्नायन्तु ङस्याशपां ज्ञीप्समानः” पा० ।

ज्ञेय त्रि० ज्ञा-कर्मणि यत् । बोद्धव्ये । यथा व्याकरणादि
पाणिन्यादेर्ज्ञेयैकदेशार्थमपि” शा० भा० । २ ज्ञातं योग्ये
ब्रह्मणि च । “ज्ञेयं यत् तत् प्रवक्ष्यामि यद् ज्ञात्वाऽस्त-
तमश्नुते । अनादिमत् परं ब्रह्म न सत् तन्नासदुच्यते ।
सर्वतः पाणिपादं तत् सर्वतोऽन्विशिरोमुखम् । सर्वतः
श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति । सर्वेन्द्रियगुणाभासं
सर्वेन्द्रियविवर्जितम् । असक्तं सर्वभृच्चैव निर्युषं गुण-
भोक्तृ च । बहिरन्तश्च भूतानामचरं चरमेव च ।
सृष्ट्वात्वात् तदविज्ञेयं दूरस्थं चान्तिके च तत् । अवि-
भक्तं विभक्तेषु विभक्तमिव च स्थितम् । भूतभर्तृ च
तज्ज्ञेयं अस्मिन् प्रभविष्णु च । ज्योतिषामपि तज्ज्यो-
तिस्तमसः परस्यते” । “ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि-
सर्वस्य धिष्ठितम्” गीता ।

ज्या जरायां क्वा० पा० पर० अक० अनिट् । जिनाति अ-
ज्यासीत् । जिज्यौ जिज्यतुः । जिनः ।

जरा स्त्री ज्या-अप्ता० यक् नि० । १ धनुर्गुणे अमरः
तस्य निरन्तराकर्षणेन धनुषो जराकरणात्तथात्वम् ।
२ वसुधारायां तस्याः प्रतिक्षणं क्षीयमाणत्वात् तथात्वं
श्मातरि स्वप्सवेन तस्याः वयोहानेस्तथात्वम्
सेदि० । गोलक्षेत्रान्तर्गते धनुराकारक्षेत्रस्य केन्द्रस्थानात्
उभयपार्श्वसंलग्ने षसरत्नरेखाभेदे । क्रमजराशब्दे २३०३
पु० जीवाशब्दे ३१३५ पु० दृश्यम् । ताश्च चतुर्विंशतिसंख्य-
कास्तत्र क्रमज्याशब्दे उक्तावशिष्टा एतत्क्रमज्यामानसंख्या-
ङ्काश्च सू० सि० उक्ता यथा “सुनयोरन्वयमलारसषट्का
सुनीश्वराः । इष्टैकारूपषड्दशाः सागरार्थङ्कताशनाः ।
खलुवेदानवाद्गुर्थादिङ्गनास्त्रार्थकुञ्जराः । नगाम्बरवि-
यञ्ज्दारूपधरणिशङ्कराः । शरार्णवङ्कताशैकाभुजङ्गात्ति
शरेन्दवः । नवरूपमहीप्रेकागजैकाङ्कनिशाकराः । यु-
थाश्विरूपनेत्राणि पावकाग्निगुणाश्विनः । वस्वर्णवार्थय-